

نشست تابستانی عصر شعر و ترانه برگزار می‌شود

نشست تیرماه مشترک شاعران و ترانه‌سرایان زیر عنوان «عصر شعر و ترانه» روز پنجشنبه ۱ تیر از ساعت ۱۵ در تالار هنر فرهنگسرای ارسباران برگزار خواهد شد. این مراسم در تهران، ضلع غربی بل سیدخندان، خیابان جلفا (ارسباران)، فرهنگسرای ارسباران برگزار می‌شود. علاقه‌مندان به شعرخوانی در این نشست باید نیم ساعت پیش از شروع برنامه در محل فرهنگسرا حضور پیدا کنند و آثارشان را به مسئولین برنامه تحویل دهند. لازم به ذکر است که ورود و شعرخوانی برای علاقه‌مندان آزاد است.

تئاتر در تیر ماه

شراره سلیم بیات، شبنم فرجپناه، فریبا رسولی، جوانه دلشاد در سالن استاد انتظامی در خانه هنرمندان ایران اجرا می‌شود.

همچنین تماشاخانه سنگلج از ۵ تیرماه تا ۵ مردادماه هر شب ساعت ۲۰ میزبان نمایش «صحن پرکفی» نوشته و کاری از محمد حسین حسینی نیز که اجرایش از ۴ تیرماه در تئاتر باران آغاز می‌شود تا ۲۲ تیرماه هر شب ساعت ۲۱ میزبان علاقه‌مندان به هنر نمایش خواهد بود.

نمایش «جنگ یخ» کاری از تیم بیژنی از ۷ تا ۲۳ تیرماه هر شب ساعت ۲۰ با حضور محسن عزیز، تیم بیژنی، زینب عباسی، جلال تبریزی در تماشاخانه پرویز پرستویی به اجرا در می‌آید.

نمایش «بن‌بست» کاری از علیرضا مهران که اجرایش از ۸ خردادماه شروع شده تا ۷ تیرماه هر شب ساعت ۲۱:۴۰ با نقش‌آفرینی جهانگیر الماسی، سیاوش خیرابی، رز رضوی، بهار محمد پور، رضا حسینی، علی رضا مهران روی صحنه می‌رود.

«جنون در ۴:۴۰» نیز به کارگردانی علیرضا گرگانی و بازی نگار برلیان، شیداد دوپیکر،

سهیل میرزاآقایی، پیمان رضایی، مینا همدانی، نازنین نادرپور، علی مسلمی، محمدرضا عباسی، نارسین پندنشو تا ۷ تیرماه هر شب ساعت ۱۹ در خانه نمایش اداره تئاتر به اجرا در می‌آید. اجرای نمایش «ردیای پشت پنجره» کاری از محمدرضا زارع با بازی حسین هاشم‌پور، نسترن ابراهیم زاده، رسول صوری، باحضور: صفورا لطیف نیز تا ۱۰ تیرماه در تماشاخانه پرویز پرستویی ادامه خواهد داشت و هر شب ساعت ۲۱ میزبان علاقه‌مندان به هنر نمایش می‌شود. نمایش «خانه‌ی یوشاسپ درازدست» به کارگردانی علی اتحاد از ۱ تا ۳ تیرماه ساعت ۱۹:۳۰ با بازی عسنا آزادی و، مهدی پاکدل، مهگل صفدری و اندیشه فولادوند در پردیس تئاتر شهرداد روی صحنه می‌رود.

«خواب طولانی انار آباد» به کارگردانی آما گشتاسب تا ۱۹ تیرماه ساعت ۱۹ با حضور محمد طیب طاهر، نرگس نیک سیرت، سمیه برجی،

تالارهای نمایش پایتخت در تیرماه سال جاری میزبان ۴۵ نمایش صحنه‌ای می‌شود. به گزارش خبرنگار فرهنگی آنا تماشاخانه استاد انتظامی، تماشاخانه جمشید مشایخی، سالن‌های مجموعه تئاتر شهر، تالار حافظ، تماشاخانه پاییز، پردیس تئاتر تهران، تئاتر باران، تالار مولوی، تماشاخانه ایرانشهر، تالار وحدت، پردیس تئاتر شهرزاد، ماماشاخانه پرویز پرستویی و اداره تئاتر در تیرماه سال جاری میزبان آثار متنوعی خواهند بود. طبق برنامه‌ریزی‌های انجام شده، آثار ویژه تیرماه بدین شرح است:

«من و در لجزا» نوشته و کاری از محمود تیموری از ۳۱ خردادماه تا ۳ تیرماه هر روز ساعت ۱۸:۳۰ در پردیس تئاتر تهران اجرا می‌شود.

نمایش «سناخ نبات» کاری از مهدی سمسالی که اجرایش از ۲۹ خردادماه آغاز شده است، تا ۲۹ تیر ماه هر شب ساعت ۲۱:۳۰ نمایش‌آفرینی شهرام قانعی، سارا خوینگی‌ها، داریوش موفقی، عباس شادارون، روزبه اختری، شادی شعبانی‌نیکو، ملیحه بقایی، نگین زرنگار، محیا احمد خانی، ریحانه جهانی، هدا حنزاده، امیر حقیر، یاسمن محمودی، سحر تاران، صدف کیانی، فرشاد مجرب، سیما نیکفر، علی گلشنی، سمانه ابن علی، رضا حسینی، مریم آرجایی، ایک چاوشی، الهام محمودی و آرمین ابراهیمی و با حضور ماه چهره خلیلی در تالار وحدت روی صحنه می‌رود.

نمایش «رول عادی» کاری از محمدرضا خاکی تا ۳۰ تیرماه هرشب ساعت ۲۱ با بازی هنرمندانی چون مسعود دلخواه، کورش سلیمانی در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه می‌رود.

در این میان سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر تا ۲۷ تیرماه هر شب ساعت ۱۹:۳۰ میزبان نمایش «آناکارینا» کار آرش عباسی است. در این نمایش معصومه رحمانی، بهنام شرفی ایفای نقش می‌کنند.

در پردیس تئاتر شهرزاد نمایش «همלט، تهران ۲۰۱۷» نوشته و کاری از کیومرث مرادی با نقش‌آفرینی سینا سعایی، زهرا پهروزمنش،

مدیرکل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان سمنان گفت: آیین سنتی ۳۰۰ ساله «کیسه دوزان» زنان و دختران، امسال نیز در شهروند دامغان برگزار می‌شود. حسین خواجه بیدختی با اعلام این خبر اظهار کرد: این آیین سنتی، امسال نیز مطابق هر سال در بیست و هفتم رمضان در مساجد شهروند دامغان برگزار می‌شود. وی گفت: در این آیین سنتی، زنان و دختران شهروندی و دامغانی، برای برآورده شدن حاجات و آرزوهایشان بین دو نماز ظهر

و عصر روز بیست و هفتم ماه رمضان، اقدام به کیسه دوزی و انداختن سکه یا پول در داخل کیسه دسب دوزشان می‌کنند. وی با بیان اینکه این آیین سنتی بیش از سه قرن قدمت دارد، گفت: این مراسم هر ساله در مسجد جامع و برخی مساجد قدیمی شهر شهروند و مسجد تاریخانه دامغان برگزار می‌شود. رئیس اداره میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری شهرستان شهروند گفت: بیست و هفتمین روز از ماه مبارک رمضان مصادف با کشته شدن قاتل ملعون

نمایش «توفان» که اجرایش به کارگردانی مازیار سیدی از ۲۸ اردیبهشت ماه آغاز شده است، تا ۲ تیرماه با بازی محمدرضا آبانگانه، شادی امیری، پویا پورامین، برنا انصاری، نگین بهزاد، حسین دریس، آنیثا رجبی، بهتاش ساکنین، یکتا طبیبی، دریا فلکی، مرضیه فیلی، حمید صدیقی، عبدالرضا نصاری، مجتبی علیپور، یاسمن وفاقی و مازیار سیدی ساعت ۱۹:۳۰ در تماشاخانه هنر روی صحنه خواهد بود.

«شبنین» کاری از امیررضا کوهستانی تا ۹ تیرماه ساعت ۲۱ با بازی الهام کردا، مهین صدیقی، مونا احمدی، آیناز آذروش در تئاتر مستقل تهران به اجرا در می‌آید.

«بهمن کوچیک» کاری از مهران نائل ۷ مردادماه هر شب ساعت ۲۱:۱۵ با بازی محمد بحرانی، امیر سلطان احمدی، مهدی شاهپیری، مهران نائل در پردیس تئاتر شهرزاد اجرا خواهد شد.

تالار قشقایی میزبان «صحنه در غروب» کاری از گلچهر دامغانی از ۵ تا ۲۸ تیرماه ساعت ۲۱:۱۵ می‌شود. در این اثر مجتبی پیرزاده، علی‌رضا ثانی فر، شمس‌صادقی، حسین فرضی‌زاد، سلما کریم عمری بازی می‌کنند.

«به طرز غریبی» کاری از آوا فیاض تا ۱۶ تیرماه با نقش‌آفرینی مهدی بوسلیک، مهدی حسینی نیا، اسما رضائی، سارا شهروندی، مریم نقیبه هر شب ساعت ۱۸ در تئاتر شهر اجرا می‌شود.

«وقایع اتفاقیه مفقود الپدر» به کارگردانی مریم جلیلی تا ۱۹ تیرماه هر شب ساعت ۲۱:۳۰ با نقش‌آفرینی مهری زندی، سیده دستینه، سپهر سلیمی، هیراد محمدی، داوود پژمان، فر الهام مزاری، محمد علی میر قربانی در پردیس تئاتر تهران روی صحنه می‌رود.

«یوف نه چندان کور» کاری از محمد علی سجادی تا ۳۰ تیرماه هر شب ساعت ۱۹ با بازی مسعود کرامتی، رحیم نوروزی، نازنین کریمی، الهام نامی در تماشاخانه ایرانشهر به اجرا در می‌آید.

برگزاری آئین ۳۰۰ ساله کیسه‌دوزان در شهروند و دامغان

حضرت علی (ع) و در باوری دیگر از لیلی قدر است و زنان شهروندی در این روز این کیسه را که «کیسه مراد» نامیده می‌شود، می‌دوزند. محمدرضا حسینی گفت: زنان و دختران پس از دوخت کیسه با مقداری پارچه و نخ و سوزن، سکه‌ای را به عنوان تبرک در میان کیسه می‌گذارند و آن را تا سال آینده نزد خود نگه می‌دارند. وی افزود: افرادی که با انجام این کار در سال‌های قبل نذرشان برآورده شده و به حاجت خود رسیده‌اند، در سال بعد مقداری پارچه و نخ و سوزن برای

غمی‌غمز زاده، فریبا شاهسون و مهران ملکوتی در این فیلم ایفای نقش می‌کنند.

عوامل این فیلم عبارتند از: کارگردان: فاطمه تقفی، نویسنده فیلمنامه: امیر حسین تقفی، تدوین: روح الله انصاری، طراح صحنه و لباس: شراره سروش، مدیر فیلمبرداری: مجید گل سفیدی، دستیار اول کارگردان و برنامه ریز:کاوه قاسمی زاده، مدیر صابرداری: مهران ملکوتی، طراح گریم: محمدرضا قومی، منشی صحنه: مرجان شاهشون، مدیر تولید: امیرحیدر طاروی، مدیر تدرکات: مسعود تهرانی، عکاس: محمد درایی، مشاور رسانه‌ای: منصوره بسل، دستیار لباس: نیاز حمیدی، دستیار صابردار: اشکان فتاحی، دستیار گریم: مارال آگین، تهیه کننده و مجری طرح: علی اکبر تقفی.

فیلم سینمایی «بیوگرافی» به کارگردانی فاطمه تقفی و نخستین ساخته بلند فاطمه تقفی فیلمنامه نویس، دستیار کارگردان و منشی صحنه آثاری چون: «هرگ کسب و کار من است»، «همه چیز برای فروش»، «مردی که اسب شد» و... در مقام کارگردان است.این فیلم تابستان سال گذشته با فیلمنامه‌ای از امیرحسین تقفی مقابل دوربین رفته است.

بیوگرافی روایت یک روز از زندگی آدم‌هایی در گوشه‌ای از شهر، که برای راهی‌ای از زخم‌های کهنه خود می‌جنگند، اما زخم راحله شبیه زخم دیگران نیست...

بهار کاتوزی، میثاق زارع، روح الله مهرابی، اشکان مهری،

اکران «فصل نرگس» بعد از «رگ خواب»

اکران «فصل نرگس» به کارگردانی نگار آذربایجانی بعد از «رگ خواب» ساخته حمید نعمت‌اله در گروه سینماهای حوزه هنری آغاز خواهد شد.

به گزارش مشاور رسانه‌ای فیلم «فصل نرگس»، این فیلم دومین فیلم نگار آذربایجانی اثری پربازایگر و پر لوکیشن است که قصه‌ای انسان‌دوستانه و عاشقانه را در قالب داستانی امید بخش روایت می‌کند.

فیلم اثری پربازایگر است و از جنوبی‌ترین تا شمالی‌ترین منطقه پایتخت را به تصویر کشیده است.

یکتا ناصر، ریمنا رامین فر، پژمان باغزی و امیر آقایی بازیگران اصلی فیلم به‌شمار می‌روند، حضور چهره‌هایی همچون گوهر خیراندیش، شایسته ایرانی، محمدرضا هدایتی، صالح میرزاآقایی، شیرین اسماعیلی

ستون یاد

بگذار تجربه کنم که طرح پیکرت را فرو بریزم ...

و با هیئتی جدید بنویسم

پیریا فرودس - روزنامه‌نگار

ابوتراب خسروی متولد ۱ فروردین ۱۳۳۵ در شهر فسا یکی از نویسندگان معاصر ایرانی‌ست. پدرش نظامی بود؛ به همین دلیل سال‌های جوانی او در شهرهای مختلف ایران گذشت. در سال‌های ۱۳۴۸ و ۱۳۴۹ در دبیرستانی در اصفهان درس می‌خواند و برای مدتی شاگرد هوشنگ گلشیری، نویسنده ایرانی بوده‌است. او لیسانس آموزش ابتدایی دارد و سال‌ها در شیراز به کودکان عقب‌مانده ذهنی آموزش می‌داده است. در حال حاضر بازنشسته شده و در شهرشیراز زندگی می‌کند. خسروی متأهل و دارای سه فرزند است.

از خسروی چند مجموعه داستان و رمان تا به‌حال به چاپ رسیده است. این آثار عبارتند از: «هاویه-مجموعه داستان» (۱۳۷۰)، «دیوان سومات»- مجموعه داستان (۱۳۷۷)، «اسفندر کاتبان»-رمان (برنده جایزه مهرگان ادب/۱۳۷۹)، «رود راوی»-رمان (برنده چهارمین دوره جایزه هوشنگ گلشیری) (۱۳۸۲)، «وبران»-مجموعه داستان (برنده یازدهمین دوره جایزه هوشنگ گلشیری/۱۳۸۸)، «حاشیه‌ای بر مینایی داستان»-مجموعه مقالاتی در خصوص تئوری‌های داستان با تکیه بر مقاله داستان ایرانی (نشر ثالث/۱۳۸۸)، «ملکان عذاب»-رمان (نشر ناگجا پاریس/۲۰۱۲)، «آواز بر جبرئیل (نشر گمان /۱۳۹۳).

خسروی حق نشر رمان‌های سه‌گانه‌اش؛ «اسفندر کاتبان»، «رود راوی» و «ملکان عذاب» و نیز «مبنایی داستان‌نویسی» را در سال ۱۳۹۲ به نشر گمان واگذار کرد. او، همچنین هفتمین دوره جایزه ادبی جلال آل احمد را برای رمان «ملکان عذاب» از آن خود کرده است.

آنچه در آثار ابوتراب به وضوح به چشم می‌خورد، حرمت و اصالت کلمه است. در واقع، کلیدواژه اصلی در تمام نوشته‌های او کلمه است. در نگاه اول می‌توان این موضوع را از اسامی داستان‌ها و رمان‌های او که اغلب به صورت ترکیب کلمات می‌باشد، دریافت. در نثر داستان‌هایش نیز به‌کارگیری ویژه از کلمات و سیالیت آن‌ها که در جاهایی از متن شاید کمی پیچیده به نظر برسد، باززش بودن کلمه را برای او نشان می‌دهد.

آثار ابوتراب خسروی از مضامین سوررئال با تکیه بر ویژگی‌های رمان پست مدرن بهره برده استند. او با احاطه نسبی بر ادبیات کین، دارای نثری یخته و قوی است. در آثار خسروی زبان ویژه‌ای را می‌بینیم که تمایل به باستان‌گرایی، کهن‌الگویی و بازگشت به زبان متون مقدس دارد. گفت‌وگوی متن‌های گوناگون و بینامتنیت در آثار خسروی دیده می‌شود. نوشته‌های او بوی رویا و اسطوره می‌دهند و به همین دلیل «همه‌زمانی» و «همه‌مکانی» هستند؛ زمان در آثارش می‌شکند؛ آثار خسروی انسان را به درنگ، اندیشیدن و استغراق در واژه‌ها دعوت می‌کند. موضوعاتی مثل هستی، مرگ، عشق و انسان که با استحال‌های پی در پی در آثار وی وجود دارند از موضوعات اصلی کارهای اوست.

ابوتراب خسروی خود نیز در مورد نوشته‌هایش نظراتی دارد که به اختصار به پاره‌ای از آن‌ها در این متن اشاره خواهد شد؛ با تمام حرفهایی که در باب داستان‌نویسی‌اش زده شده، خود او معتقد است که نویسنده‌گی برایش قاعده خاصی ندارد و بعضی پیش می‌آید تا کلمه و موقعیتی باعث شود، او به داستانی فکر کند. وی همچنین تولید داستان را فارغ از زمان و مکان مرتبط و مناسب به داستان می‌داند به‌طوری‌که معتقد است گاهی داستان‌ها به صورت شفاهی در ذهن‌ش شکل می‌گیرند. این امر را می‌توان در «بی‌زمانی» و «بی‌مکانی» آثارش که پیش‌تر ذکر شد، جستجو کرد. به عبارت دیگر او گاهی – کلمه – را هسته اصلی به‌وجود آورنده داستان می‌داند.(خسروی خود این موضوع را از طریق دوختن لباسی متناسب با دکمه زیبا توجیه می‌کند).

او نظر خود را این‌طور بیان می‌کند: «من فکر می‌کنم مضامین خودشان به سراغ نویسنده‌های چون من می‌آیند. زندگی بر است از مضمون ادبیات، موضوع بر سر نگاه است؛ بدین معنا که هر نویسنده چطور به آن‌ها که در بطن زندگی هستند نگاه کند که باز هم این ارتباط دارد به فردیت نویسنده، زیرا که اگر هزار نویسنده هم بر اساس مضمونی واحد داستان بنویسند، حتی دو داستان کاملا شبیه به هم نوشته نخواهد شد، زیرا که هر انسانی خاص است و به تبع آن هر نویسنده نیز با وجود شدت و ضعف توانایی‌هایش منحصر به فرد خواهد بود.»

وی همچنین معتقدست‌که ایده‌ها به‌مانند بذرهایی همیشه وجود دارند و تنها برای رشد و توسعه نیازمند شرایط مناسب هستند، که این شرایط بسته به فرد متغیر است. به عنوان مثال، در مورد خود این‌طور مثال زده است: « برای فکر کردن به داستان‌ها عادت خاصی ندارم. حتی در شلوغی یا مابین رفقا یا حتی کارهای متعارف به داستان‌فکر می‌کنم. طبیعی است که در این شرایط دچار یک بهمت یا مات شدن می‌شوم. یادم است یکی از دوستام وقتی با مات شدن من مواجه می‌شد، بلافاصله می‌گفت، - در بحر تفکر مستغرق- راست می‌گفت، من در این موقعیت‌ها غرق در حال و هوای داستانم هستم. بعد که داستان را می‌نویسم، معمولا اولین نسخه از داستان نوشته شده، به طور باور نکرده‌ای‌ای افتضاح خواهد بود. این موقع تازه اول کار خواهد بود. گمانم تا وقتی که متن چاپ می‌شود، بازنویسی و حک و اصلاح ادامه خواهد داشت تا وقتی که واقعا از آن داستان خسته شوم و بایگانی‌اش کنم، تا چند ماه بعد که دوباره خوانده می‌شود.»

خسروی همچنین معتقدست که به هنگام نوشتن کمی بدخلق می‌شود، و در نهایت نوشتن خود را وابسته به هیچ مکان، شخص، زمان و شرایطی نمی‌داند. تنها پس از به پایان رساندن داستان، آن‌را به دوستان نزدیک و متخصصان خود به جهت گرفتن رهنمود و توصیه، ارائه می‌دهد.

در پایان در مورد فضای داستانی خسروی می‌توان گفت، فضای آثار او اغلب فضایی مبهم و رازآلود است، و مجددا همانطور که گفته شد، گویی داستان در زمان و مکانی نامشخص در جریان است. به‌گونه‌ای‌که زمان‌ها و مکان‌های نام برده شده، بعضا هیچ نمود عینی و واقعیت بیرونی ندارند. این امر نشان می‌دهد تلاش نویسنده داستان‌ها برای خلق موقعیتی فرا-زمانی و فرا-مکانی با موفقیت روبرو شده است. این فضا همان فضای کهن‌گونه و اسطوره‌ای‌ست که در عموم کارهای خسروی به چشم می‌خورد. گویی او توانسته با قدرت و اصالت جادویی کلمات مفاهیم و عینیت‌های تازه‌ای بیافریند که در آن موجودات واقعی، کار کردی اسطوره‌ای می‌یابند و خواننده را فارغ از زمان به دوره‌ای از تاریخ می‌برند که معادلات دنیای مدرن در آن کاربردی ندارد. همچنین وحدت کلمات و روایات در آثار او به گونه‌ای اثرناک و با اندام‌وار شکل گرفته که حذف بخشی از آن داستان را با اختلال مواجه می‌کند.

بسته به تفسیری تمامی این المان‌ها، اسطوره‌ها و کلمات چنان در داستان‌های خسروی خوش نفسی‌انته‌اند که خواننده گزیری جز بزد و زندگی در روایات او را هر چند فرا-واقع ندارد.